

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V PARDUBICÍCH

SBOROVÝ LIST VELIKONOCE 2026

Svaté prázdno

O Velikonocích běžely ženy k Ježíšovu hrobu, ale kámen byl odvalen a hrob byl prázdný. To prázdná nahání hrůzu. Nám, myslím, taky. Prázdná sklenka, prázdný dům, prázdný diář, prázdná hlava bez myšlenky... Co teď? Trneme, když je prázdná. Nevíme, co s ním, co se sebou, co s časem. Prázdná umí být neunesitelná. A já to znám taky. Jsou chvíle, kdy raději sáhnou po telefonu, po práci, po čemkoli — jen aby ne-zůstalo ticho. Jen aby se neukázalo, co ve mně zrovna je. Prázdná je někdy horší než únava. Je to prostor, kde se člověk musí potkat sám se sebou. A to není vždy snadné.

Moje oblíbená kapela Tata Bojs zpívá: „*Plno zážitků, plno lidí, plno informací každý třídí, člověk snadno klesá na dno... najednou tu chybí prázdná...*“ Tou písní připomínají, že stejně jako mají pomlky v hudbě své dobré místo a dávají skladbě tvar a dech, má i prázdná své dobré místo v našem životě.

Žijeme naplno. Máme všeho plno, přeplněné diáře i hlavy. Podlehli jsme přesvědčení, že právě tohle je „správně“. A přitom jsme z toho zmatení a unavení. Jen aby nebylo ticho. Jen aby nebylo prázdná. Aniž si to uvědomujeme, sedíme hrobníkovi na lopatě.

Velikonoční příběh začíná prázdnem, které nikdo nečekal. Prázdným hrobem. A přece je to prázdná také otevřenost a pozvání. Prostor, kde se dá nadechnout a prožít svobodu.

Je rozdíl, jestli svůj život naplňujeme z vnitřního nutkání a strachu, aby nebylo prázdná, nebo jestli jej naplňujeme z otevřenosti a svobody.

Bůh poslal ženám k prázdnému hrobu anděly, protože ví, že si člověk s prázdnem neví rady. Ale s jeho pomocí se unést dá — a může přinést nečekané věci. Věci nové, radostné, životodárné, smysluplné.

Věřím, že je s námi i tehdy, když sami trneme z nějakého prázdná. Jen je dobré si v tu chvíli vzpomenout, několikrát se nadechnout a prosit o jeho blízkost. Bůh nás přece i v prázdná podrží. A tak se zkusme letos o Velikonocích nebát ani prázdná hrobu, ani toho našeho — těch našich prázdnat. Protože, co když právě v nich začíná možnost radostného života.

Hana Ducho, farářka

Pozvánka na výroční sborové shromáždění

Milé sestry a bratři, uplynul další rok a s ním i doba, kdy je užitečné se sejít na výročním sborovém shromáždění. Vyhradíme si čas na podrobnější diskusi o životě v našem společenství. Seznámíme se s finančním hospodařením našeho sboru, bude připravena informace o stavu a zamýšleném dalším postupu projektu Agapé. Rádi bychom vyslechli názory našich bratří a sester z Horního Jelení, jak jim vyhovuje současná podoba bohoslužeb a co by doporučili změnit. Zvažujeme, že bychom znovu zavedli tradici vícedenních pobytů sboru. Jistě nás napadne mnoho dalšího, o čem spolu chceme mluvit.

Staršovstvo stanovilo termín konání na neděli 15. března, jako obvykle po konci bohoslužeb a krátké přestávce. Účast každého z nás je důležitá a velmi žádoucí. Těším se na shledanou při jednání našeho VSS.

Milan Chyba, kurátor sboru

Velikonoční setkání 2026

- **2. dubna od 18:00**
čtení pašijí
- **3. dubna od 9:00**
Velký pátek, bohoslužby
s večeří Páně
- **5. dubna od 9:00**
Boží hod velikonoční,
bohoslužby s večeří Páně

Výroční zpráva faráčky za rok 2025

Vděčnost mezi radostí a starostí

Milí přátelé,
na jedné schůzi staršovstva zazněla při úvodním ztišení prosba, aby náš sbor byl místem, které překypuje radostí.

Často se k té prosbě vracím. Není ten obraz příliš silný? Musí radost hned překypovat — nestačí, že vůbec je? Aspoň trochu? Jak to máte vy? Zakoušíte radost při našich setkáních? Radujete se z Boží blízkosti i z blízkosti druhých lidí? K radosti patří důvěra, otevřenost a také schopnost být spolu v dobrém i ve zlém.

Daří se nám to?

Když se ohlídím za rokem 2025, vidím mnoho radostných okamžiků. V drobných gestech,

v rozhovorech, v ochotě pomoci, v tvořivosti, ve smíchu dětí, v tichých modlitbách i ve chvílích, kdy jsme si navzájem byli oporou. A zároveň vidím i situace náročné — takové, které ubíraly dech, nervy i trpělivost.

To všechno patří k životu sboru.

A tak nejprve děkuji Bohu, že nás vede a stále drží pohromadě. Že v nás probouzí důvěru, otevřenost i radost. Že nás chrání před unáhlenými slovy i kroky, nebo nám dává odvahu jít se omluvit. Že nás zve k tomu, abychom věci nově promýšleli, hledali správná řešení a nebáli se rozhodnutí. A že znovu vrací radost tam, kde se usadil spíš strach nebo naštvání.

Děkuji také vám všem, kdo se jakkoli zapojujete

do života sboru — službou, praktickými úkoly, finančně, v modlitbách nebo prostým vyjádřením podpory.

O radost je třeba stále znovu prosit. Ne proto, aby byla jen dekorací našeho sborového života, ale aby byla skutečným ovocem Ducha svatého, znamením Boží přítomnosti mezi námi.

Ať tedy radost v našem společenství hojně roste a klidně i překypuje.

Studijní volno

Od února do konce dubna jsem čerpala studijní volno, které jsem využila především ke zlepšení své angličtiny. Dva měsíce jsem docházela na soukromé lekce zde v Pardubicích a v dubnu jsem mohla odjet na pobyt do Skotska, kde jsem absolvovala intenzivní jazykový kurz v Centre of English Studies v Edinburghu.

Na své studium jsem získala finanční podporu od nadace luterského svazu a od Reformované církve ve Skotsku. Za tuto podporu chci ještě jednou upřímně poděkovat.

Tři měsíce studijního volna mi kromě samotného učení poskytl i potřebný odstup od každodenní práce a role farářky. Mohla jsem si v sobě ujasnit, co je pro mě důležité, co může ustoupit, a znovu načerpat síly. Do služby jsem se v květnu vracela opravdu ráda.

Po dobu mé nepřítomnosti mě zastupovala kolegyně Magdalena Horáková z Chrudimi, která mimo jiné pravidelně vedla Révu s dětmi. Ostatní sborový program v týdnu byl omezen. V neděli se u nás střídali různí hosté, jejichž službu koordinovala sestra Kristýna Sobotková.

Vše ostatní leželo na bedrech naší sborové asistentky Lidušky Nečasové, kurátora Milana Chyby, místokurátorky Miriam Kalhousové a členů staršovstva.

Všem za jejich práci a spolehlivost ze srdce děkuji.

Bohoslužby

Těší mě společné slavení bohoslužeb. Scházejí se na nich děti i dospělí, dlouholetí členové sboru i lidé, kteří k nám přicházejí poprvé.

Stejně jako v předchozím roce jsem se v kázáních věnovala starozákonním praoteckým příběhům a od září prosbám modlitby Otčenáš. Kázání navazují na témata a rozhovory z biblických hodin, takže se jednotlivé části sborového života vzájemně doplňují.

První neděli v měsíci připravuji bohoslužby pro děti i dospělé. Témata volím tak, aby odpovídala tomu, co děti právě probírají v nedělní škole. Opírám se přitom o katechetické materiály, které připravuje ústředí naší církve.

V době mé nepřítomnosti vedli bohoslužby: Michal Branda, Miloš Ferjenčík, Magdalena Horáková, Ladislav Beneš, Růt Kučerová, Daniel Matějka, Martin Kocanda, Anna Lavická, Petr Vacíř, Jana Brahová, Miki Erdinger, Lada Aldini, Petr Šilar, František Čundrlík. Všem za jejich službu děkuji.

Děkuji také všem, kdo se podílejí na přípravě bohoslužeb: sborové asistentce Lýdii Nečasové a presbyterům, Hance Benešové za přípravu a nácvik pestrých hudebních doprovodů, všem varhaníkům a hudebníkům, čtenářům, službě připravující květiny i technickému týmu za streamování bohoslužeb.

Dále děkuji učitelům Nedělní školy a všem, kdo připravují pohoštění po bohoslužbách na faře, zejména Pavle Pospíšilové, která tuto službu koordinuje.

Nový rok nově

Vzhledem k nízké účasti při novoročních bohoslužbách jsme v roce 2025 poprvé vyzkoušeli nový způsob zahájení občanského roku. Bohoslužby se nekonaly přímo 1. ledna, ale až první neděli v novém roce. Byly připraveny pro děti i dospělé a součástí byla i večeře Páně.

Poté jsme se na faře sešli ke společnému obědu. Se staršovstvem jsme se shodli, že se tento model osvědčil, a proto v něm chceme pokračovat i v dalších letech.

Katecheze dospělých

Na čtvrtečních biblických hodinách jsme se v první části roku věnovali příběhům z knihy Genesis, zejména postavě praotce Jákoba. Od září jsme pak společně promýšleli modlitbu Páně a její jednotlivé prosby.

Snažím se, aby naše setkání nad Biblí nebyla jen předáváním „učeného výkladu“. Jsem ráda, když si nad textem společně klademe otázky, nahlas přemýšlíme, když do příběhu sami vstupujeme a hledáme paralely s naším vlastním životem. Občas spolu nesouhlasíme, ale vážím si toho, že je mezi námi prostor pro pestrost a otevřený dialog. Na biblickou dochází v průměru kolem deseti lidí – někteří osobně na faře, jiní online.

Takzvané odpolední biblické hodiny se konají každé čtvrté úterý v měsíci. Při těchto setkáních jsme si představili vždy jednu významnou biblickou postavu muže – Abrahama, Josefa, Mojžíše, Jeremiáše či Pavla. Kromě samotného příběhu jsme přemýšleli také o tom, jaký „typ“ člověka daná postava představuje: poutníka, mága, mučedníka, misionáře...

Účast na odpoledních biblických hodinách se však výrazně snížila a některá setkání jsme museli kvůli nízkému počtu účastníků zrušit.

Ráda bych vás proto povzbudila, abyste se někdy na setkání v úterý nebo i ve čtvrtek přišli podívat. Možná zde objevíte něco, co vás obohatí nebo inspiruje.

Biblická hodina, Setkání nad Biblí nebo Otevřená kniha?

Už loni jsem avizovala, že bych ráda do budoucna zvážila i změnu názvu těchto setkání. Mezi účastníky biblických hodin vzešly dva favorité: Setkání nad Biblí nebo Otevřená kniha. Osobně se přikláním k Otevřené knize.

Tento název podle mě lépe vystihuje, o co nám jde — o společné otevírání biblického textu, ale také o otevřenost vůči otázkám, zkušenostem a pohledům druhých. Zároveň je srozumitelnější pro lidi, kteří přicházejí poprvé, a působí jako přátelské pozvání ke sdílení a objevování.

Réva, děti a mládež

Naše ratolesti se každý pátek od 15 hodin scházejí na Révě. I s nimi jsem v uplynulém

roce probírala modlitbu Otčenáš. Setkání má několik částí: zpěv, sdílení, biblický příběh, hru a modlitbu. Průměrně chodí kolem třinácti dětí a mám radost, že jsou spolu opravdu rády.

Původně jsem předpokládala, že od září zahájíme další běh konfirmační přípravy. Po domluvě s těmi, kterých se to týká, a s jejich rodiči jsme se však rozhodli přípravu o rok posunout. V příštím roce se tak sejde větší skupina dětí, což dává smysl jak pro ně, tak pro společnou práci.

Pro mladší mládež jsme spolu s kolegou Honzou Junem z Hradiště u Nasavrk rozjeli setkání s názvem Sousedská mládež. Proč právě takto? V každém ze sborů máme malou skupinku mladých, kteří se rádi scházejí, ale zároveň mají mnoho dalších aktivit. Setkání tak často odpadala. Spojením dvou sborů vzniká větší skupina a výrazně roste šance, že se setkání opravdu uskuteční.

Sousedská mládež se koná jednou měsíčně, střídavě v Hradišti a v Pardubicích.

Více o těchto setkáních najdete v příspěvku Adélky Pácalové.

K dětské katechezi patří také letní tábor, který jsem v uplynulém roce vedla spolu s úžasným týmem našich vedoucích. Tábor je pro děti místem, kde se víra učí přirozeně — skrze společný čas, hru, příběhy a zážitky. Tématem tábora bylo „Nahoru dolů s Eliášem.“ Děti si příběh proroka prožily všemi smysly.

Více o táboře najdete v článku od Martina Kavičky.

Evangelium v pohybu a tanec s dětmi

Projekt Evangelium v pohybu běží už pět let a loňské vánoční vystoupení bylo tedy už páté. S dětmi jsme opět připravovali choreografii, tentokrát na píseň Run Devil Run od skupiny Crowder. Věřím, že tanec je pro děti jedinečnou cestou, jak víru i biblický příběh prožít celým tělem — skrze rytmus, pohyb, energii i vlastní tvořivost. Pohyb nám pomáhá být „v těle“, zakoušet příběh nejen rozumem, ale i smysly a emocemi.

V choreografii jsme pracovali také s motivem ďábla — ztělesněním jeho síly, záludnosti a naší lidské slabosti vůči němu. Současně jsme ale

zdůraznili sílu Ježíše, který jeho moc zlomil a naše slabosti na sebe vzal.

Děti tak mohly fyzicky prožít napětí mezi dobrem a zlem, strachem a odvahou, a zakusit, že vítězství Krista není jen slovo, ale událost a zkušenost, která se dá dokonce tančit.

Křty, svatby, pastorační zpověď

V uplynulém roce jsme pokřtili tři malé děti: Aničku Štimovou, Natálku Růžickovou a Leontýnku Hřčkovou. Malému Rubenovi Šimovi jsme udělili požehnání do církve.

Svatěb jsem v minulém roce vykonala deset. Stejně jako v předchozích letech pocházeli snoubenci převážně z necírkevního prostředí a obřady se konaly mimo kostel.

Jak jsem s předstihem informovala, po šesti letech jsem ukončila spolupráci se školou Noe, kde jsem vyučovala křesťanskou výchovu jako povinný předmět. Učila jsem velmi ráda a spolupráce se školou byla výborná, ale pravidelné vyučování mě postupně vyčerpávalo. Proto jsem se rozhodla skončit.

Cítím, že to byl dobrý krok. Mám nyní více času i energie především na pastorační práci ve sboru. Nejde jen o návštěvy u starších členů, i když ty jsou důležitou součástí mé práce. Často mě oslovují také lidé střední generace nebo mladí, kteří přicházejí se svými starostmi, otázkami či hledáním. A občas se objeví i někdo „zvenčí“, kdo potřebuje rozhovor, modlitbu nebo požádá o zpověď.

Vážím si důvěry, se kterou lidé přicházejí, a považuji za velký dar, že mohu být v těchto chvílích s nimi.

Ekumena

Druhou středu v měsíci snídáme spolu s ostatními místními kazateli. Snídaně se vždy koná u někoho z nás. Po společném jídle meditujeme nad biblickým oddílem a modlíme se za potřebné, za naše církve a sbory, za naše rodiny, město i za pokoj ve světě.

V lednu se poprvé uskutečnil ekumenický volejbalový turnaj, kterého se zúčastnil i tým z našeho sboru pod vedením Toma Voltra. O týden později proběhly ekumenické bohoslužby, tentokrát v Církvi adventistů sedmého dne.

Vzdělávání

Pravidelně se účastním pastorálek a dalších vzdělávacích setkání, která jsou pro mě důležitým prostorem sdílení, inspirace i profesního růstu. Průběžně se také vzdělávám v rámci kurzů a seminářů naší církve. V uplynulém roce toho bylo kvůli studijnímu volnu o něco méně, ale i tak jsem se snažila zůstat v kontaktu s kolegy a dál rozvíjet své dovednosti pro službu ve sboru.

Pietní akt na Zámečku

V červnu jsem se účastnila pietního aktu k uctění památky obětí heydrichiády na Zámečku. Jako výraz úcty jsem za náš sbor položila k památníku věnec. Této akce se účastnili zástupci města, kraje, různých institucí, církví.

Horní Jelení

V kazatelské stanici Horní Jelení se konají bohoslužby už pouze jednou měsíčně. Schází se obvykle čtyři sestry a já.

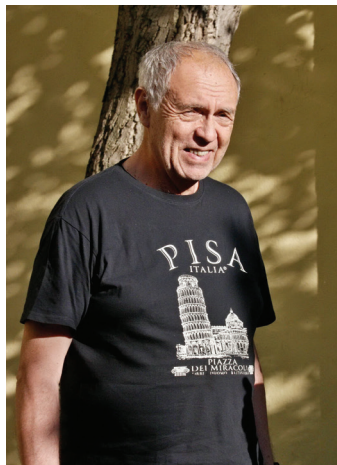
Na velké svátky a výroční sborové shromáždění jezdí sestry z Jelení do Pardubic.

V letních měsících se setkáváme v modlitebně, v zimě pak u sestry Vladky Rajchlové doma.

Setkání nad Biblí probíhá rovněž jednou měsíčně, a to u sestry Aleny Vojřňové, kde nás bývá většinou šest.

Děkuji sestře Míle Kaplanové, která se stará o pořádek v modlitebně a připravuje prostor na bohoslužby. A děkuji také sestrám Vladce a Aleně za otevření svého domu a jejich pohostinnost.

Hana Ducho, farářka

Zpráva za staršovstvo

Staršovstvo pořádá své pravidelné schůze zpravidla vždy druhou středu v měsíci. Důkladně rozebíráme minulý měsíc, co se povedlo, nebo naopak co se daří méně a je třeba pokračovat v úsilí hledání dobrého řešení. Mohu konstatovat, že při jednáních vládne atmosféra důvěry a porozumění. Platí to i ve chvílích, kdy na určitý problém není jednotný názor.

Velmi nám záleží na tom, aby staršovstvo mělo důvěru celého sboru. Jsme si vědomi, že v každém společenství existuje různost názorů na mnoho věcí. Při svých jednáních tyto různé pohledy analyzujeme a hledáme nejlepší dosažitelné řešení.

Často se věnujeme naší kazatelské stanici v Horním Jelení. Za nejdůležitější považujeme umožnit účast na bohoslužbách všem, kdo o to mají zájem. Pro zimní období se tamější sestry rozhodly scházet v soukromém bytě, aby nebylo třeba nyní pro ně již komplikovaného vytápění sborového domu. Zvažujeme

i možnost dovozu na bohoslužby do Pardubic.

Naším největším projektem je bezesporu Agapé. Oproti výchozím předpokladům jsme nemohli zahájit stavební práce kvůli chybějící části stavebního povolení. Máme naději, že v letošním roce již bude možno stavbu zahájit.

V neděli 25. května minulého roku se v našem kostele uskutečnil slib a uvedení do úřadu nového seniorátního výboru. Slavnost vedl synodní senior bratr Pavel Pokorný. Vedení naší církve považuje senioráty za důležitou součást správy života společenství. Přejeme novému seniorátnímu výboru moudrost a mnoho sil v jejich práci pro naše sbory.

Od příštího roku se náš sbor stane součástí nově ustaveného Pardubického seniorátu. Jak víme, reforma seniorátů naší církve byla tématem několika jednání synodu a od roku 2027 vznikne nová seniorátní struktura. Na minulém konventu našeho stávajícího Chrudimského seniorátu mimo jiné proběhla i průzkumná volba možných členů nové Synodní rady, funkční období té stávající končí v roce 2028.

Velkým břemenem staršovstva našeho sboru je vědomí, že se nám stále nedaří překonávat mnohé staré křivdy a zranění a nalézat cesty ke spolupráci. Je to velký dluh, který neseme. Hodláme však v úsilí nalézání cesty k sobě navzájem pokračovat.

Milan Chyba, kurátor sboru

Finanční zpráva za rok 2025

Podobně jako v předchozích letech, i v roce 2025 byla priorita v hospodaření nastavena tak, abychom zajistili bezproblémový chod sboru, a přitom vytvářeli finanční rezervu s ohledem na budoucí výdaje spojené se stavbou nového sborového domu.

V loňském roce sbor uhradil veškeré své závazky jak vůči ústředí naší církve, tak i vůči našim dodavatelům a zaměstnancům.

Byli jsme schopni vynaložit dostatek prostředků na údržbu a opravy v našich nemovitostech. Jednalo se např. o nákup kotle, opravu stávajícího kotle v nájemním domě a na faře za téměř 180 000 Kč. Sanace a údržba krovů v kostele si vyžádala 133 000 Kč. Pokračovali jsme v investičním záměru stavby, v roce 2025 ve výši 215 000 Kč. Přes tato vysoká vydání se podařilo vytvořit finanční rezervu přes 200 000 Kč.

Toto vše jsme si mohli dovolit jen díky vašim příspěvkům, které zasíláte formou saláru, sbírek a darů. Příjem ze saláru a sbírek meziročně vzrostl o 6,36%. Děkujeme všem za vaše finanční příspěvky. Velmi si jich vážíme.

Jen příjmy z vašich příspěvků by však na pokrytí všech našich potřeb nestačily. Jsme proto vděční, že máme další příjmy z nájemního domu a že se nám daří pronajímat prostory na faře a v kostele. Zájem o pronájem našich prostor roste a my doufáme, že to tak zůstane i nadále.

Porovnání příjmů ze salárů a sbírek ve vazbě na pokrytí povinných odvodů do personálního fondu a reparatic je uvedeno v tabulce níže:

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Salár a sbírky	971 650	950 200	987 700	1 097 300	1 167 100
Odvozy	334 140	395 810	458 440	526 650	617 060
Poměr v %	34,39	41,66	46,41	47,99	52,87

V roce 2026 očekáváme zahájení realizace stavby nového sborového domu za kostelem. Tlak na dostatek finančních prostředků bude značný. Do budoucna však hledíme s nadějí.

Za finanční komisi Miriam Kalhousová

Církevní sbírky

Sborové sbírky vyhláší sbor na základě rozhodnutí staršovstva. Prostředky získané z těchto sbírek musí být použity vždy na ten účel, na jaký byly vyhlášeny. Nemusí být omezeny určitým časem, ale může se jednat i o sbírky trvalého charakteru. V našem sboru probíhá již několik let sbírka na stavební fond. Je využívána na údržbu sborových nemovitostí. Na stavební fond je určena sbírka v kostele vždy první neděli v měsíci. Mnozí z vás přispívají na stavební fond i pravidelnými platbami v průběhu roku. V roce 2025 dosáhla tato sbírka 80 000,- Kč.

Celocírkevní sbírky jsou vyhlášovány synodem, resp. Synodní radou vždy dopředu na konkrétní rok. Kromě těchto pravidelných celocírkevních sbírek vyhláší Synodní rada i mimořádné sbírky, např. při živelních katastrofách apod.

Pardubický sbor zaslal v rámci celocírkevních sbírek v jednotlivých letech tyto částky:

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Částka v Kč	56 372	66 329	68 281	74 005	73 006
z toho:					
Jeronýmova jednota	15 010	15 550	15 000	18 800	15 500
Diakonie	6 222	6 000	4 730	7 915	9 850
Sociální a charitativní činnost	5 034	7 585	8 790	8 270	10 850
Bohoslovci, vikariát atp.	10 140	8 805	8 960	8 700	10 667

Sbírky se konají vždy po bohoslužbách v kostele nebo po společných sborových akcích na faře. Do sbírky můžete přispět v kostele (na faře) v hotovosti, předat finanční dar sborové asistentce proti dokladu, nebo zaslat na účet sboru 2100910641/2010.

K zaslání sbírky je rovněž možné využít QR kód, který je jak v kostele, tak na sborovém webu.

Děkujeme vám za vaše finanční příspěvky.

Miriam Kalhousová

Hospodářská komise

V roce 2025 jsme se věnovali zejména zajištění bezpečnosti a údržby našich budov. Na faře byla instalována bezpečnostní koule do dveří katru. Záměr výměny dveří farského bytu za bezpečnostní se kvůli problémům s dodavatelem nepodařilo dokončit, proto nyní hledáme dodavatele nového. V kostele proběhla sanace krovu proti plísním a dřevokaznému hmyzu. Otestovali jsme nový způsob vyhřívání lavic pomocí topných koberců, ale rozhodli jsme se zachovat dosavadní vytápění. Do budoucna počítáme s připojením na dálkové vytápění z teplárny Opatovice. V Horním Jelení jsme v rámci sborové brigády uklidili prostory modlitebny, děkuji všem, kteří se zapojili. Pracovní skupina pro dům 669 posoudila jeho stav a za nejvyšší prioritu určila kompletní rekonstrukci střechy, bohužel i krytina na střeše kostela je na konci své životnosti. V roce 2026 nás čekají drobné opravy střechy fary a kostela, zabezpečení farského bytu a jarní sborová brigáda. Děkuji všem, kteří svou práci podporují provoz a péči o naše budovy.

Miroslav Hrachovina

Projekt Agapé

Rok 2025 byl pro nás dalším rokem vytrvalé práce na projektu Agapé. Mohlo by se zdát, že se očekávaný projekt vleče déle, než bychom si přáli. Přesto se stále posouváme kupředu – pomalu, ale jistě. Velkou posilou je nám podpora mnoha lidí, ústředí církve, krajského úřadu i dalších partnerů, kteří nás provázejí povzbuzením, radou i konkrétní pomocí. Rád bych se s vámi podělil o to nejdůležitější z naší práce v minulém roce a také o to, co nás čeká dále.

Příprava stavby

Hlavním tématem minulého roku bylo zejména probíhající stavební řízení. Ve skutečnosti jsme vedli řízení hned dvě – jedno na výstavbu nové budovy Agapé (Etapu 1) a druhé na její bezbariérové propojení s prostory kostela, včetně vybudování šaten a kanceláří v přízemí domu č.p. 669 ve Sladkovského ulici (Etapu 2).

Stavební povolení pro Etapu 2 jsme obdrželi v dubnu 2025. V případě Etapy 1 se řízení protáhlo především z důvodů opakovaných námitek majitele sousedního objektu. Stavební povolení na Etapu 1 jsme obdrželi až koncem října. Proti vydanému stavebnímu povolení se majitel sousedního objektu odvolal. Řízení je tak prozatím nepravomocné a pokračuje v odvolacím stupni.

Současně jsme v loňském roce začali připravovat realizační dokumentaci stavby. Ta rozpracovává projekt do všech technických detailů nutných pro samotnou výstavbu. Kromě stavebních oblastí projekt řeší také návaznost na plánovaný interiér, funkční vybavení a jednotnou koncepci budovy.

Energetická modernizace sborových objektů

Vzhledem k současným plánovaným regulacím ceny za vytápění budov plynem (ETS II) a jeho nejisté budoucnosti, jsme se rozhodli znovu oživit záměr vytápění sborových budov pomocí teplovodní přípojky. S dodavatelem tepla, společností EOP, jednáme o vybudování nové teplovodní přípojky, která by pokryla potřeby nejen nové budovy Agapé, ale i kostela a bytového domu č. p. 669.

V současnosti jsou byty vytápěny samostatnými plynovými kotli a kostel elektrickým systémem s vysokými provozními náklady. Nové řešení by umožnilo sjednocení topného systému, výrazné snížení nároků na údržbu a především úsporu provozních nákladů.

Zároveň se chystá i napojení všech tří budov, Agapé, kostela i domu č. p. 669 na stávající fotovoltaickou elektrárnu, což si vyžádá technické úpravy rozvodů. Díky tomu bude možné přímo na místě využít většinu vyrobené elektřiny pro vlastní spotřebu. I zde očekáváme významné snížení nákladů za elektrickou energii.

Výhled a financování

Naší velkou ambicí zůstává dokončit celý projekt v horizontu let 2026–2028. Konkrétní tempo výstavby však bude záviset na dostupnosti financí. Etapizace stavby proto nadále zůstává otevřenou možností. K etapizaci jsme připraveni přistupovat operativně, podle aktuální situace a technických okolností. Stále jsme však optimisté, že se nám dílo podaří dokončit celé.

Část potřebných prostředků již máme zajištěno nebo přislíbeno. Velké poděkování patří všem dosavadním dárcům, a to nejen za jejich štědrost, ale také za trpělivost a pochopení vzhledem k průtahům v zahájení stavby. Pro zajištění dalších finančních prostředků s nadějí spoléháme jak na velkorysost členů našeho sboru, tak na podporu ostatních dárců z církevního i širšího prostředí.

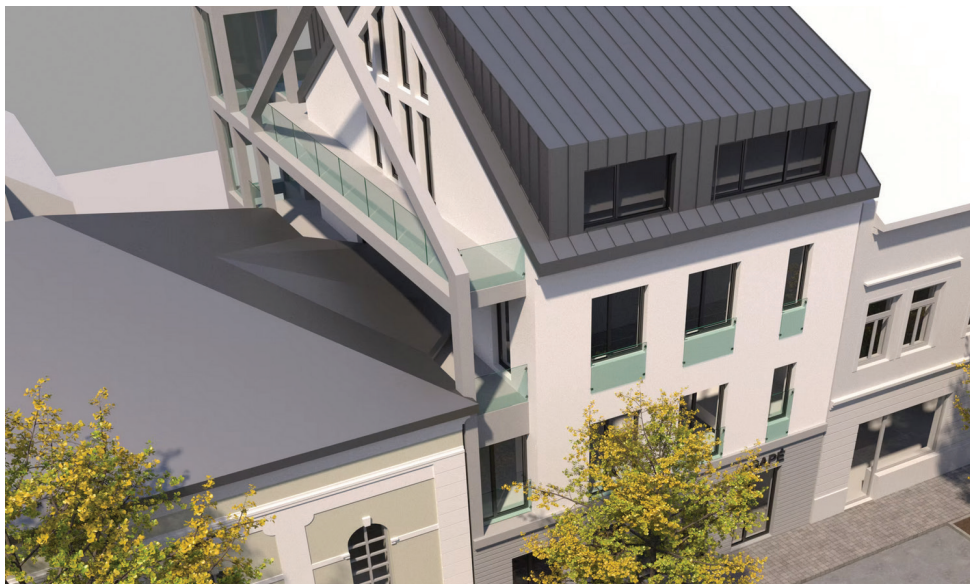
SBOROVÝ LIST VELIKONOCE 2026

Budeme rádi i za jakékoli tipy a podněty k získání dalších zdrojů financování. Pro finanční dary ve prospěch projektu Agapé je zřízen sborový účet: 2402652182/2010.

Mnoho práce je již za námi, ale neméně důležité kroky nás stále čekají. Prosíme vás proto o trpělivost, stálou podporu a připomínání tohoto díla ve vašich modlitbách. Projekt Agapé není jen stavbou z cihel a betonu – je projevem naší společné víry, naděje a touhy vytvářet prostor pro společenství, službu i otevřenost. Věříme, že s Boží pomocí a díky společnému úsilí se podaří toto dílo dovést k dobrému cíli.

Za realizační tým projektu Agapé

David Tomáš

Statistika za rok 2025

K 31. 12. 2025 měl náš sbor 587 členů.

Pokřtěni byli: Anna Marie Štimová, Natálie Růžičková, Leontýna Hrčková

Požehnání do církve: Ruben Šíma

Přistoupili: Rút Vesecká, Dalimil, Michaela, Adam a Nela Petrilákoví, Vojtěch, Tereza, Evelin, Oliver, Marion a Ruben Šímovi, Olena a Kira Bondarieva

Odstěhoval se 1 člen.

Zemřeli tito členové sboru, na které s vděčností vzpomínáme: Růžena Vinařová, Miluška Votrubová, Josef Votruba, Hana Šebestová, Bohumil Kalousek, Karel Líbal, Jaroslava Němcová, Jiří Jarkovský, Bohumila Horáková

Pokud zemřeli i další členové sboru, prosíme o informaci. Prosíme rovněž o nahlášení změn adres či jiných důležitých životních změn, abychom mohli aktualizovat kartotéku.

Moc děkujeme.

Staršovstvo sboru

Na cestě k Izraeli

Naše skupinka milovníků výkladu Písma se v minulém roce vydala na dlouhou a napínavou pouť k Izraeli. Je čtvrtek, právě odbila šestá hodina večer, a já rozrážím dveře naší sborové místnosti. U stolu sedí hrstka asi 10 lidí, polovinu z nich znám jen od vidění — to je syndrom ekumeny — a asi 5 avatarů se tísni v malých obdélníčkách monitoru notebooku naší kazatelky. „Vítáme i naše hosty on-line a asi můžeme začít“, rázně pronese, zahájí setkání a pokyne mi na pozdrav. Usedám na první volnou židli. Bratr zleva mi přisune Bibli a naše pouť k Izraeli by mohla začít. Ale nejprve si ještě zazpíváme. Sestra zprava mi podá červený zpěvník: „... co takhle 385?“.

Pomalu dozní poslední takty a blíží se čas naší mise. Již půl roku jsme na dlouhé cestě k Izraeli. Putovali jsme po boku Abrahama, Sára, Izáka a Rebeky a dnes jsme již blízko. Otevíráme Bibli ... za oknem fary se tiše pase dvě stě koz a dvacet kozlů, bečí dvě stě bahnic a dvacet beranů. Je večer, ještě daleko do východu jitřenky, a my stojíme po kolena v chladném Jaboku a brodíme se textem naší otevřené knihy. Po boku Jáкова statečně bojujeme s řádky verš po verši, někdy jsou inspirací, jindy víří mnoho otázek a budí nádech kontroverze. Zápas trvá celou hodinu, uzavřeme ho krátkou modlitbou a rozloučíme se.

Jákov dnes ve svém zápase obstál a stal se Izraelem. My si však ten zápas odnášíme s sebou domů. Tichý zápas s vlastní představou dobra a zla, správného a nesprávného. Kdy vzít úděl do svých rukou, i světu navzdory, a kdy plynout s životem tak, jak jde? Která cesta vede k požehnání a která je ta požehnaná? A obстоjíme před Bohem, před lidmi, před sebou? Tak jako včera Jákov, dnes Izrael?

V roce 2025 jsme se na biblických hodinách věnovali Jákovovým příběhům, ve druhé polovině roku výkladu modlitby Otčenáš. Jste zvědaví, co probíráme letos? Zastavte se, každý čtvrtek od 18 hodin na faře nebo online.

David Tomáš

Réva

Jako každý rok jsme se i v minulém roce scházeli na Révě. Réva se koná vždy v pátek a přijde tam zhruba 15–20 dětí. Vyprávíme si o biblických příbězích a máme různá témata. V tomto půlroce bylo téma Otčenáš. Každý týden jsme rozebrali nějakou část modlitby a vyprávěli si na tu část příběh. Před Vánocemi jsme si udělali hodinu ve vánočním oblečení. Společně jsme opět nacvičili taneční představení určené pro vánoční slavnost. Na Révě také hrajeme hry, někdy tematické, někdy jen tak, pro zábavu. V létě se Réva občas koná venku na farní zahradě. O prázdninách s dětmi, které na Révu chodí, jezdíme na tábor, takže si užijeme i mimo školní rok. Réva nás baví.

Martička Kučerová

Setkávání starší generace

Nedílnou a pevnou součástí akcí našeho sboru jsou pravidelná setkání starší generace vždy druhé úterý v měsíci. Většinou se nás sejde 14–16 sester a bratrů. Zveme mezi sebe zajímavé hosty, kteří si s námi povídají o svém životě a práci nebo o svých cestách do zahraničí. Snažíme se také porozumět novým technologiím a změnám, které přináší současný svět. Krátce řečeno: Nechceme zůstat pozadu. V roce 2025 jsme mezi sebou přivítali emeritního senátora bratra Petra Šilara, který mluvil o životě křesťana v politice a cestě Senátu České republiky na Taiwan.

V podobném duchu se neslo povídání sestry kurátorky Radky Závorkové z Nasavrk. Sestra farářka Blažena Kohoutová z Dvakačovic zavzpomínala na své dětství, studijní léta a bratra faráře Mikoláška, kterého většina z účastníků pamatovala a ráda si ho připomněla. S manžely Rosovými jsme se slovem i obrazem vydali do střední Ameriky. Pak už přišla moderní doba v podobě povídání Viléma Brandy o práci v médiích, Miloslava Ducho, který nás upozornil na různé druhy kyberšikany. Důležitá také byla návštěva Pavly Pospíšilové a Miroslava Špačka s informacemi o možnostech domácí péče. V červnu jsme se pak sešli na farské zahradě a udělali jsme si zmrzlinový dýchánek – to byla bašta!

Všem našim hostům z celého srdce děkujeme!

Jsmo si vědomi toho, že někdy se nedostává sil k tomu, abychom se vypravili na faru na setkání starší generace. Nebo někoho ze sboru zaujme téma setkání (a nemusí to být jen senior), ale nemůže přijít. Proto připravujeme on-line přenosy těchto setkání, takže ti, kteří mají internet, mohou se k setkání připojit ze svého domácího počítače. Jestliže by měl někdo zájem, ozvěte se, prosím, na adresu jelinkova.jindra@centrum.cz nebo sborové asistence Lydii Nečasové. My se s vámi spojíme a domluvíme vše ostatní.

A to jste nás ještě neslyšeli zpívat a capella! Přijďte, zpívejte a radujte se spolu s námi! Těšíme se na vás!

Jindra Jelínková

Nedělní škola

Jak je v našem sboru zvykem, probíhá nedělní škola během bohoslužeb. Po prvním čtení předává kazatelka pomyslný klíč do rukou některého účastníka. Tím je započato pověření pro konání nedělní školy a děti společně s učitelem odcházejí na faru. Zde většinou v dětské místnosti probíhá výuka dle aktuálního cyklu „Dál přece nejdete sami“. Téma na danou neděli odpovídá webu <https://katecheze.evangelnet.cz/>, který připravuje ústředí církve. Individuální hravou formu mu dodá konkrétní učitel. Poděkování patří následujícím učitelům nedělní školy: Bára Kučerová, Jan Zemen, Martin Kavička, Kristýna Sobotková, Vojtěch Šíma, Jan Pospíšil, Anežka Junová a Tomáš Voltr.

Tomáš Voltr

Sousedská mládež

S naší farářkou Hankou a hradištským farářem Honzou Junem pořádáme jeden pátek v měsíci tzv. Sousedskou mládež. Scházíme se buď na naší faře nebo jedeme autem do Hradiště u Nasa-vrk. Tam nás vítá Honza Jun a místní mládežníci.

Kromě bezvadného občerstvení máme pokaždé zajímavý duchovní program – chystá ho Hanka nebo Honza. Měli jsme třeba program o sebeúctě, přijímání, hodnotách, domově, hledání svého místa, vztazích atd.

Po duchovním programu následuje spíš zábavný program a ten pokaždé chystají naši starší mládežníci Martin Kavička, Honza Pospíšil a Kikča Karešová.

Kromě přemýšlení se na Mládeži dobře bavíme. Díky za nápad, Hani a Honzo!

Adéla Pácalová

Seniorátní brigáda v Bukovce

Otevřel jsem si galerii fotek z brigády v Bukovce. Sedíme tam kolem stolů venku pod ořechem, talíře už jsou prázdné, povídáme si. Kluci hrají ping-pong. Je neděle podvečer, ještě máme všecko před sebou. Další fotka: Adélka nese typický nepřehlédnutelný klíč od kostelních dveří, v kostele nám budou Zdenička a František Plecháčkovi vyprávět o své cestě za Pánem Bohem. Kytary a zpěvníky Svítá.

A druhý den už vidíme ocelové kartáče na plotě a první uříznuté větve keřů. Žebříky a stavební kozy a lešení kolem Husovy síně, rozebrané staré dřevěné WC. Kolem Husovky se zvedá prach, otloukáme omítku. Kovový plot už dostává novou barvu. Večerní pobožnost v kostele.

Další dny jsou už větvi hromady, přibývají i nátěry barvou, Husovka má omítku otlučenou a objevil se bagřík, který se pere s pařezem. Stěhujeme kompost a hloubíme rýhu pro kanalizaci. Sestavujeme a natíráme nové dřevěné WC.

Večery tradičně patří báječným hostům: přijela Maruška Soukupová, Vojen Syrovátka a Pavel Ruml. A zase kytary a zpěvníky Svítá. A povídání. A spousta krásných věcí, které se odehrají mezi námi a Pánem Bohem, které žádný fotograf nezachytí, ale které zůstanou. Kde? Srdce tomu místu říkáme...

Michal Branda

Maminky s dětmi

Setkávání maminek se v loňském roce ustálilo na každou lichou středu od 10 hodin na faře. V první polovině roku měla setkání na starost Hanka Kočí, která pro děti chystala zpívanky a říkanky. Na setkání byl prostor pro povídání a sdílení. Scházely jsme se v různém počtu, jak zdraví dětí dovolilo. Podařilo se nám dovybavit herničku. Moc děkujeme Hance Dobešové za spoustu krásných hraček, které děti velmi baví. V červnu jsme měly pár setkání na farní zahradě. Také jsme mezi sebou před létem a na podzim přivítaly nové maminky s dětmi, za což jsme moc rádi. Od září začala na setkání chodit také farářka Hanka Ducho, která nás karetními a herními pomůckami vede ke sdílení a k modlitbě, s dětmi pak společně zpíváme a cvičíme. Na letošní Vánoční slavnosti jsme společně s maminkami předškolních dětí zpívali píseň Tisíc andělů. Pokud jste rodiče s malými dětmi a máte ve středu v deset volné dopoledne, přijďte, moc rádi vás mezi sebou přivítáme.

Tereza Šimová

Hudba ve sboru

„Moje sílo, o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad můj nedobytný, Bůh můj milosrdný.“
(Žalm 59, 18)

V pardubickém sboru zpíváme a žalmista nám trefně připomíná, jaký super důvod k tomu máme. Takže nezapomeňte – pěkně hlasitě, ať z nás nejen kúry nebeské mají radost! Společný či sborový zpěv zpravidla není a capella, ale zní za doprovodu varhan a jiných nástrojů. Nyní je dobrá příležitost všem poděkovat. V roce 2025 k varhanám usedli: M. Janouchová, K. Srbová, H. Medková, V. Uhlíř (+ péče o varhany), P. Vacek, H. Benešová, D. Rosová, M. Fiala, E. Ježíková. Z instrumentalistů to byli: S. a J. Zemenovi, M. a B. Svobodovi, J. Häuszler, K., K. a J. Karešovi, J. Queisner, P. Šilar, J. Gerhart, M. Kavička, 5x Kučerovi, S. a E. Hrachovinovy, A., P. a J. Plchovi, A. a D. Junovi, V. a T. Růžickovi, M. Petriláková, F. Šalanda, V. Hrček. Do další speciální party patří 9 mužů a 12 žen, kteří se věnovali sborovému zpěvu. Díky patří nejen za ochotu k trénování, ale za zpěv při Seniorátním setkání v Pardubicích 25. 5. 2025, o 1. neděli adventní a 25. 12. 2025. Hudbě v jakékoliv podobě v pardubickém sboru zdar!

Hana Benešová

Rok ve sboru – pohledem sborové asistentky

Uplynulý rok byl ve sborovém životě opět pestrý a plný setkávání. Základ činnosti spočívá v pravidelném rytmu bohoslužeb, biblických hodin a setkání dětí, ale také ve výjimečných událostech, o kterých pojednává tento list. Mám radost, že našich akcí se více zúčastňují lidé „z venku“, obyvatelé města či známí našich členů.

Kromě tradičních setkání jsme loni doprovázeli při posledním rozloučení tři lidi, kteří nebyli našimi členy. Právě v takových chvílích si znovu uvědomuji, jak je důležitá přítomnost církve a otevřenost i vůči těm, kteří k němu formálně nepatří. Možnost být nablízku v těchto těžkých okamžicích vnímám jako důležitou součást našeho poslání a služby.

Součástí mé práce je výpočetní technika. Bohužel zde mám pocit, že mi „ujíždí vlak“ a sužují mě pochybnosti, že to nezvládám. Místo ulehčení práce jde o větší stres. Stále nové prostředky komunikace jsou čím dál složitější, dřív rutinní psaný mail je nahrazen „tvorbou kampaně“ a vytvářením „newsletterů“. S těmito termíny nesouzním, protože nejsme

firma, není naším cílem prodat co nejvíce služeb a zboží. Jsme sbor, společenství lidí, kteří se chtějí potkávat, naslouchat si a společně hledat cestu víry. Žádná sebedokonalější automatická zpráva nenahradí živé setkání, od srdce psaný mail či telefonát.

Při své práci se setkávám se složitými situacemi lidí, kteří potřebují nějakou podporu. Zkušenosti s nimi mě ledascemu naučí, ale mnohdy také vyčerpávají mé síly i čas, takže možná neodvádím vždy práci tak, jak bych si představovala.

I v loňském roce pokračovala spolupráce s organizací Kalyna, která pomáhá přichozím z Ukrajiny. Na naší faře probíhají nadále kurzy českého jazyka pro cizince a mnoho dalších pravidelných i mimořádných setkání. Naše prostory využívají například Zdravotní klauni, romská organizace Barvalípen či malí houslisté. Kladné ohlasy jsou i na koncerty v kostele, jichž bylo během loňského roku více než dříve.

Na závěr bych chtěla poděkovat Ladislavu Benešovi za sestavení tohoto sborového listu, neboť slouží zároveň jako sborová „kronika“. Děkuji za spolupráci Hance Ducho, staršovstvu a všem dobrovolníkům, kteří spoluvytváří náš sbor. Jsem vděčna za ochotu mnohých zapojit se, nabídnout pomocnou ruku nebo nápad. Těším se na další práci v naší sborové rodině.

Lydie Nečasová, sborová asistentka

Pronájem kostela

Náš kostel je krásný prostor na bohoslužby, které se v něm konají každou neděli nebo i jindy. Ale je vhodný i na koncerty. Některé agentury zde pravidelně pořádají hudební vystoupení. Můžete si poslechnout muzikálové melodie, vážnou hudbu i vystoupení dětí ze škol. Pokud byste chtěli v našem kostele uspořádat koncert, domluvte se se sborovou asistentkou.

Lydie Nečasová

Bohoslužby v Domově pro seniory na Dubině

Všem bratřím a sestrám, kteří svou účastí bohoslužby v Domově pro seniory podporují, patří velký dík.

Hana Capoušková

V roce 2025 se v Domově pro seniory na Dubině konaly evangelické bohoslužby jedenkrát za čtrnáct dní a od července jednou za měsíc. V konání bohoslužeb se střídali laici Hana Capoušková, Zdeněk Jelínek, Olga Kabelová, Pavel Kalvach a Naděje Mandysová. A byli jsme rádi, že vánoční bohoslužby s večeří Páně mohla vykonat sestra farářka Hana Ducho.

Účast při bohoslužbách je velmi malá. Pravidelně docházely dvě obyvatelky domova Eva Drahokoupilová a Mária Doležalová a od září začal docházet pan Ladislav Novotný. Paní Doležalová v prosinci 2025 zemřela.

Od prázdninových měsíců jsme začali konat bohoslužby pouze jednou měsíčně. Postupně se ze zdravotních důvodů snížil i počet dobrovolníků z našeho sboru, kteří věrně na tyto bohoslužby přicházeli.

Přestože při bohoslužbách v Domově pro seniory na Dubině tvoříme malé společenství, přináší nám i klientům domova zvěst Božího slova, zpěv písní i modlitby potěšení a povzbuzení do všedních dnů.

Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka

Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka se konají jednou za čtrnáct dní. V roce 2025 nám posloužili faráři naší církve, a to Hana Ducho, František Plecháček, Blažena Kohoutová, Ladislav Beneš, Miloš Hübner a Michal Branda. Zároveň jsme mohli také v roce 2025 přivítat kazatele Církve bratrské pana Romana Neumanna. Všem kazatelům patří náš velký dík za krásné a radostné bohoslužby. Jestliže se nepodaří zajistit kazatele, bohoslužby vykonají Jindra a Zdeněk Jelínkovi. Bohoslužeb se účastní většinou 12 obyvatelů Domova. Někdy se účastní i bratři a sestry z našeho evangelického sboru. Jsme tomu moc rádi. Zpíváme ze starých evangelických zpěvníků za varhanního doprovodu Marie Sirůčkové z Bukovky. Ve třech lidech přivádíme, resp. svážíme klienty Domova do kaple a po bohoslužbách je zase doprovázíme na jejich pokoje.

Sociální pracovnice Domova pro seniory nám dává přehled nových klientů, které obcházíme a ptáme se jich, zda mají zájem o bohoslužby. Někdy přijdeme do pokoje klientů a setkáme se s radostným úsměvem a rozvine se rozhovor, kdy na klientech vidíme, jak si potřebují popovídat a jak je pro ně zájem příchodícího důležitý. V tuto chvíli si říkáme: „Tohoto člověka mně poslal sám Pán Bůh, aby mě ujistil, že moje služba není zbytečná“. Přijďte mezi nás a zažijete to také!

Jindra Jelínková

Pardubická ekumena na začátku roku trochu jinak

12. ledna 2025 se v hale Univerzity Pardubice uskutečnil volejbalový turnaj mezi osmi týmy jednotlivých pardubických církví – a zahrál si i „farářský“ tým. Hrál se ve dvou skupinách, kdy každý tým musel zahrnovat minimálně dvě ženy. Náš tým ve složení Jana Plchová, Anna Běhounková, Kristýna Karešová, Jan Queisner, Pavel Queisner, Pavel Rosa, Martin Kavička a v roli hrajícího trenéra Tomáš Voltr. Skončili jsme na úžasném druhém místě a zanechali tak pozitivní nesmazatelnou stopu. Podali jsme maximální výkon i díky vaší bezkonkurenční podpoře. Fanklub jsme měli jednoznačně nejlepší, v čele s naší Hankou Ducho. Děkujeme moc.

Tomáš Voltr

Zcela aktuální zprávu nám zaslali z týmu katolického:

Tradičně netradiční ekumena 2026

Týden modliteb za jednotu křesťanů vyvrcholil ekumenickou bohoslužbou 22. ledna, tentokrát v evangelickém kostele v Pardubicích. Společnými texty, modlitbami a písněmi se neslo dnes tolik aktuální motto: „Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni“ (Ef 4,4). Laskavou průvodkyní a hostitelkou nám byla farářka Hanka Ducho. Společně s dalšími představiteli pardubických církví nám připomněli a vlastně i ukázali sílu a hloubku jednoty, ač s rozličnostmi, nebo je to jen rozmanitost?

Tomuto tradičnímu setkání předcházela v neděli 4. 1. zatím ještě netradiční volejbalový turnaj (ale náznaky tradičnosti se rodí – neboť byl druhým v pořadí). V podstatě, by se dal tento turnaj označit v jistém slova smyslu jako „mezinárodní“. Ale lepším a kýženým přívlastkem je „ekumenický“. Klání se zúčastnilo sedm týmů: evangelíci, společenství křesťanů, církev bratrská, katolíci – ŘK fara, řeckokatolíci, salesiáni. Letošní novinkou byl ne již jen exhibiční tým – The Chosen, složený z lídrů jednotlivých komunit – kněží, farářů a farářky. Byli vyzváni všichni hlavní představitelé pardubických církví. Ale nakonec bylo potřeba i pár laiků na volné volejbalové pozice. Katolíci si vybojovali, samozřejmě v duchu fair play, první tři příčky. V pořadí řeckokatolíci, ŘK fara, salesiáni. Tým The Chosen neskončil poslední, a dokonce ani nebyl předposlední. Takže fakt úspěch.

Myslím, že právě neformální prostředí turnaje vytvořilo přirozený prostor pro bourání hranic a posilování vztahů. A samotné ekumenické setkání – bohoslužba, pak bylo pokračováním této společné cesty. Obě setkání jsou povzbuzením a připomínkou, že jednota se rodí ze setkávání, naslouchání a společně prožité radosti.

Pavla Dospělá
(hráčka a účastník ekumenické bohoslužby)

Balíčkování 2025

V předvánočním čase proběhla velká ekumenická dobročinná akce – vánoční balíčky pro lidi v nouzi a bez domova. Již dvanáctým rokem (od r. 2014) spolupracujeme s obecně prospěšnou společností SKP-CENTRUM. Vždy na počátku listopadu je třeba se domluvit na počtu balíčků a na termínu, do kdy se mají do jednotlivých zařízení předat. Celkový požadavek byl letos 170 balíčků pro dospělé a 29 balíčků pro děti, z toho na náš sbor připadlo 84 balíčků, ostatní balíčky dodaly jiné církve nebo sbory v okolí.

Tentokrát jsme pojali „balíčkování“ trochu jinak. Již v předchozích dvou letech jsme dostávali od více lidí na balíčky peníze. Rozhodly jsme se sborovou asistentkou, že nakoupíme potraviny hromadně a balíčky zabalíme na faře. Tento způsob se setkal s pochopením a během týdne od oznámení v ohláškách i na internetu, se sešel dostatek peněz.

Podle připraveného seznamu jsme s Davidem Tomášem nakoupili potraviny do sedmdesáti balíčků pro dospělé v MAKRU a do čtrnácti pro děti v Kauflandu. S balením do celofánových sáčků pomohli Markéta a Vlastík Janouchovi, Sylvie Dobiášová a Liduška Nečasová.

Do 15. prosince 2025 se na faře sešly další balíčky z Bukovky i z Heřmanova Městce, od adventistů i ze sborů Církve bratrské Archa a Jordán. Celkově jsme s Pavlem Capouškem a s Hanou Kočí rozvezli do azylových domů a nocleháren, do domu na půl cesty a do nízkoprahového denního centra 175 balíčků pro dospělé a 41 balíčků pro děti.

Součástí této akce bývalo vždy vaření polévky na vánoční pohoštění v denním centru pro lidi bez domova. To se tentokrát neuskutečnilo, protože se vyskytla žloutenka a nebylo možné, aby se lidé v denním centru shromažďovali ve větším množství. Až to půjde, budeme vařit.

Hana Capoušková

Přání k narozeninám

V pardubickém sboru naší církve jsme jedna velká rodina. A v rodině se narozeniny slaví. Dělán takovou drobnou službu, že rozvážím jubilantům přání k narozeninám. V minulých letech jsem jezdila na kole, teď již téměř všude autem, a tam, kde je to daleko, využívám poštu. Dříve jsem se s oslavenci i častěji setkala, nyní většinou ani nemám zpětnou vazbu, zda se přání k dotyčnému dostalo.

Služba probíhá tak, že sestra farářka vybere biblický verš na přání pro daný rok, já to zkompletuji s přáním, sestra farářka podepíše a já to rozvážím či posílám jubilantům v době jejich narozenin. Tedy těm, kdo v tomto roce oslavili 50, 60, 65, 70, 75 let a více. Možná přání přinesu někdy i vám. Jen musíte mít přístupnou a označenou poštovní schránku, což je poměrně často problém. Tak se může i stát, že vám k přání nedorazí. V takovém případě mi můžete zavolat na číslo 733 133 873 a ráda to napravím.

Postupně jistě přibude i emailových schránek, vy mladší už je jistě máte, a tak (pokud adresu získá naše sborová asistentka) by například ti mladší nemuseli čekat na přání až do svých 50 let.

Miluška Kačerová

Ukrajina podzim 2025

Vyrazili jsme v úterý 14. října 2025 brzy ráno, Jindřich Lukeš, Miroslav Pfann, Martin Prudký a já. Jeli jsme navštívit přátele a známé v Bohemce, Veselinivce, Pervomajsku.

Slavit s nimi bohoslužby Díkčinění, být spolu a hovořit na biblických hodinách i při návštěvách v rodinách. Povzbudit, předat pozdravy. A podporu, vyjádřenou modlitbou, slovy, objetím, penězi. Ve svém sboru ČCE v Novém Městě na Moravě jsem nabídl možnost předání finanční podpory potřebným, především těm, kdo trpí ruskou agresí.

K tomu přibyla podpora od sboru ČCE v Krucemburku. Tak jsme mohli ve shromážděních v Pervomajsku, Bohemce a Veselinivce každému sboru předat 1.000 Euro.

A také řádně přispět do bazarů, které bohemské ženy konaly na podporu svých milých, kteří jsou na frontě. Jen z Bohemky nyní ve válce bojuje třicet dva mužů. V Bohemce jsme podpořili školu a zdravotní středisko. A na všech místech rodiny, které jsou na tom kvůli válce špatně.

V létě tam panovala extrémní vedra, která zničila velkou část úrody, v hospodářství chybí ti, kdo jsou na frontě, před blížící se zimou je nedostatek uhlí. Dřevo je možné koupit, je však drahé.

Společně i každý jednotlivě jsme předávali vaše pozdravy i vaši podporu. Opakovaně jsme připomínali, že se za ně v našich sborech modlíme.

Cestou jsme viděli mnoho hřbitovů s hroby padlých vojáků. A také galerie padlých ve větších městech, na náměstích, v parcích, podél cest. Stovky, stovky, stovky tváří. A pořád další a další. Fotografie je z města Gaisin.

Od mých předchozích návštěv – jaro a podzim 2024 – přibýlo smutku a únavy. Jak a kdy to skončí? Jak žít dál?

Mluvili jsme s paní, která má dva vnuky v Rusku. A dva vnuky na Ukrajině. Všichni čtyři jsou ve válce. Ani se nechce myslet na to, co by se mohlo stát.

Mluvili jsme ženami, jejichž manželé jsou na frontě již čtvrtý rok.

Mluvili jsme s chlapcem, který už ve válce více než dva roky byl. Teď je doma, a čeká, kdy ho zavolají znovu.

Byli jsme během poplachu s dětmi a učitelkami ze školy v krytu. Poplach je vyhlášen, když letí rakety a drony, a vy nevíte, kolik se jich podaří ve vzduchu zlikvidovat, a kolik najde svůj cíl.

Poplach nás dostihl i v Pervomajsku na náměstí. Život se zpomalil a po pár vteřinách pokračoval dál. Přichází to několikrát za den, několikrát za noc, už čtvrtý rok. Je možné na to reagovat jinak než formou jakési otupělosti?

Potkávali jsme pomníky a památníky na místech masových hrobů tisíců a tisíců popravených z doby leninsko – stalinské krutovlády, z doby řízeného hladomoru, i z doby fašistické krutovlády. A nyní tohle, v jednadvacátém století. Co vše ta země už prožila.

Cestou domů jsme se několik dnů před 28. říjnem zastavili u památ-

níku bitvy u Zborova. I naše dějiny se tam tvořily. A další jména, další mrtví. A další naděje vytesaná do žuly, že tohle už nikdy, že tohle bylo proto, aby všechny slovanské národy žily v míru...

Poslední noc v krásném Lvově jsem spal špatně. Naštěstí byla krátká, odjížděli jsme v pět ráno. Hranice, sedm hodin čekání na vstup do Schengenského prostoru. A pak Polsko, Česká republika. Všude tam svoboda. Křehká.

To, co do nás v těch dnech proudilo slovem, zrakem, srdcem, citem, se ve mně ustavilo na poznání: Agresor je vinen smrtí nevinných, smutkem opuštěných, znásilněných, žalem dětí odvěčených od svých rodičů, rozbitými městy. Oběť není vinna tím, že je na ní pácháno zlo.

Daniel Ženatý

Poznámka editora: Obvykle ve Sborovém listu uveřejňujeme zprávu o životě lidí z Ukrajiny mezi námi. Tentokrát využíváme článku našeho bývalého faráře Daniela Ženatého z cesty na Ukrajinu, který připravil pro časopis Český bratr. Děkujeme redakci za svolení s přetiskem tohoto článku (ČB, 12/2025, ročník 101, str. 32-33).

Kalyňa v Kodani: týden inspirace a setkávání

Centrum Kalyna vzniklo v Pardubicích v roce 2022 po začátku války jako prostor podpory pro ukrajinské uprchlíky. Jsem jednou z jeho zakladatelek a členkou správního výboru. Dostali jsme příležitost zúčastnit se výměnného pobytu v Kodani. Spolu s ředitelkou Kalyny Petrou Srdínkovou a dalšími čtyřmi ukrajinskými kolegyněmi jsme prožily úžasný a inspirativní týden s organizací Crossing Borders, která se dlouhodobě věnuje práci s migranty a propojování lidí napříč kulturami.

Bydlely jsme v hotelu Urban House,

odkud jsme každé ráno společně vyrážely procházkou do sídla Crossing Borders. Už tahle obyčejná část dne — společná snídaně, cesta městem, drobné rozhovory — nám pomohla lépe se poznat a vytvořit mezi sebou atmosféru důvěry. Program byl pestrý a intenzivní. Účastnily jsme se kreativních a prožitkových workshopů o migraci a integraci, které byly vedeny hravě, otevřeně a s velkým důrazem na zkušenost.

Silným momentem byla Migrantour v multikulturní čtvrti Nørrebro, kde jsme skrze příběhy místních migrantů nahlédly do života komunity, která se učí žít spolu. Navštívily jsme také centrum Bevar Ukraine, které poskytuje humanitární pomoc lidem zasaženým válkou, a v Odense jsme se setkaly s koordinátory mládežnických klubů. Nechyběl ani kulturní program — návštěva muzea Louisiana a poté Helsingør, hradu spojeného s Hamletem.

Crossing Borders mě inspirovalo svým způsobem práce: propojuje lidi, otevírá dialog a citlivě bourá předsudky — přesně to, o co se snažíme i v Kalyně, ale i ve sboru.

Jsem taky moc ráda, že jsem se mohla blíže poznat s Petrou, Marinou, Anastasií, Natálií a Alex.

Hana Ducho

Kávuový kvíz

Doporučujeme vyplnit při dobré kávě. Může být i více správných odpovědí. Své odpovědi můžete donést v neděli na faru ke kávě a čaji. Správné odpovědi budou odměněny dobrou kávou.

1. Proč je zdravé pít kávu?

- ☐ Podporuje mozek a soustředění
- ☐ Chrání buňky před stárnutím
- ☐ Podporuje psychickou pohodu

2. Který národ vypije nejvíce kávy (na osobu)?

- ☐ Finové
- ☐ Češi
- ☐ Američané

3. Kolik konviček kávy se obvykle připraví na nedělní kávu a čaj v našem sboru?

- ☐ 1–5
- ☐ 5–10
- ☐ 10–12

4. Kolik odměrek kávy je potřeba k uvaření dobré kávy v našem kávovaru?

- ☐ 5
- ☐ 6
- ☐ 10

5. Paní farářka – pokud by si mohla vybrat – pije nejraději:

- ☐ Jihlavanku
- ☐ kapučíno
- ☐ překapávanou kávu

6. Kolik ml kávy se vejde do běžného hrníčku z IKEA?

Napište číslo:

7. Láďa Beneš dává přednost spíše:

- ☐ kávě
- ☐ čaji
- ☐ vodě

8. Jak dlouho už na faře myje nádobí myčka?

- ☐ více než 5 let
- ☐ více než 2 roky
- ☐ pouze 1 rok

9. Kolik kávy se přibližně vypije za 1 rok na faře (v kg)?

Napište číslo:

10. Komu mám zavolat, když chci mít na faře službu na kávu a čaj?

- ☐ Pavle Pospíšilové
- ☐ Lydii Nečasové
- ☐ Milanovi Chybovi

Správné odpovědi se dozvíte v dalším čísle sborového časopisu.

Připravila Pavla Pospíšilová

Občerstvení během roku

V našem sboru se organizuje během roku mnoho akcí, které vyžadují různé druhy příprav. Jednou z oblastí těchto příprav je zajištění občerstvení. Vzhledem k tomu, že lidé, kteří mají toto na starosti, jsou většinou v anonymitě, patří se jim touto cestou poděkovat. Nevím přesně, kdo všechno byl hybatelem přípravy dobrých pokrmů v roce 2025, nemohu je vyjmenovat, ale je dobré, aby se i této činnosti vědělo. Tito tvůrci pokrmů musejí být kreativní a akční. Často neznají přesný počet strávníků, protože někdo se nahlásí, pak nemůže přijít např. z důvodu nemoci a někdo o akci neví, tak se pak stydí přijít. Náš sbor je otevřen všem, takže se nestyďte a přijďte, vždy je všeho dost.

Kristýna Sobotková

Hladký skluz do nového roku 2025

Sešli jsme se již potřetí ve velké hale Enteria arény v Pardubicích v sobotu 4. 1. 2025 na společném bruslení.

O oblíbenosti akce nás přesvědčil rekordní počet bruslařů – tentokrát nás bylo už cca 80!

Herničku na ledové ploše s plyšáky a překážkovou dráhou měli tradičně připravenou začátečníci a malé děti na prvních bruslích – „klouzačkách“. Na středu ledové plochy se proháněli pokročilí bruslaři a někteří si pod dohledem krasobruslařek dokonce zkoušeli ladné piruetky a krasobruslařské triky a brzdy za doprovodu hudby. Nezapomněli jsme ani na prostor pro naše hokejisty, kteří využili se svými hokejkami a puký části ledové plochy k nácvičce gólů. Ke konci společného bruslení se zdatní bruslaři spojili do jednoho dlouhého hada na bruslích.

Máme velkou radost, že novoroční bruslení přilákalo na led bruslaře všech věkových skupin od malých dětí po jejich babičky a dědečky a společně jsme s úsměvem na rtech a zdravě červenými tvářemi přivítali nový rok.

Slíbili jsme si, že se na ledě sejdem zase za rok!

Štěpánka Karešová

Výstava fotografií v kostele

Už dlouho se mně honilo hlavou, jak ukázat snímky, které jsem v našem sboru nafotil. Nápad byl jednoznačný. Prostě udělat výstavu. Ale kde? Říkal jsem si, že by to možná šlo v kostele. Staršovstvo souhlasilo. Nastal ale problém, jak fotky vystavit. Někteří uvažovali, že by se fotky mohly zavěsit na šňůrky na nějakou lištu. To se ale nakonec ukázalo jako nevyhovující a neproveditelné. Na stávající dřevěnou lištu, která není nosná, ale jen krycí, nebylo možné cokoli zavěšovat a jakékoli vrtání děr do zdi nebylo povoleno. Pokusil jsem se tedy vyrobit nosné nohy, které byly jen volně zavléknuté mezi zdí a lištou, na kterých by pak spočívaly úzké poličky těsně u lišty. Poličky a nohy jsem vyrobil během léta na chalupě. Veškerá váha je na těch nohách a není malá. Papír je sice lehký, ale váha těch fotografií s paspartou i s poličkou byla asi 35 kg na jedné straně kostela. Dále bylo potřeba nalézt firmu, která by za přijatelnou cenu fotografie vytiskla. A těch fotek bylo něco přes 200. Velkoformátové fotografie vytiskla moderní digitální tiskárna Unimex v Pardubicích. S jejich kvalitou jsme byli spokojeni. Tu firmu objevil kurátor Milan Chyba. Fotografie byly vystaveny ve dvou částech. První část výstavy začala 2. února a končila 16. března 2025. Druhá část výstavy začala 6. dubna a končila 4. května 2025. Obě výstavy – portréty návštěvníků kostela – byly prodejní. Prodáno bylo přes polovinu vystavených fotek. Výtěžek z obou výstav byl věnován sboru. Výstava měla dobrý ohlas. Mnozí byli potěšeni pohledem a vzpomínkou na doby nedávné i současné.

Pavel Capoušek

Co nám v Pardubicích zůstalo na připomenutí války po 80 letech – sborový cyklovýlet

V květnu jsme podnikli výlet po místech na pardubicku, kde je stopa válečných let stále viditelná. Na trase v délce 9,5 km jsme stačili navštívit mnohé. Začali jsme u našeho kostela. Když jsem se ujistili, že jsme všichni, popojeli jsme k pamětní desce kpt. Bartoše, kde jsme se domluvili, kam pojedeme, jak se budeme pohybovat a komunikovat. A pak už nás čekalo první zastavení u starého nádraží a jeho příběh při náletu v srpnu 1944. Další zastávka na nás čekala u zdi bývalého lihovaru, kde dodnes zabetonované střepy připomínají historii a připomněli si i tragickou srážku dvou letadel v dubnu 1945. Další zastávkou byla louka u Labe, kde dodnes zůstávají nezasypané krátery po výbuchích amerických pum. Jejich rozměry a hloubka i po letech působí imponantně, jak vidíte i z přiložené fotky naší skupiny, ukryté v tomto „důlku“. Pak jsme se kolem dalších kráterů zašli podívat na trosky krytu, kde po náletu zůstalo zasypano 13 lidí, podívali se na Einmannbunker v lese u Parama. Poslední zastávkou byly „rozptyly“ v lesíku za letištěm, kam před nálety Němci skrývali svá letadla. Celý výlet jsme završili společným obědem, kde jsme si vyměnili dojmy, doplnili informace i z literatury a rozešli se s tím, že jsme stále neviděli vše.

Pavel Queisner

Noc kostelů

Jako již tradičně, i letos se náš sbor zapojil do mezinárodní ekumenické události Noc kostelů. Akce se uskutečnila 23. května a jejím letošním tématem byla naděje. Program byl bohatý a odehrával se jak v kostele, tak na farní zahradě. Prvním bodem bylo Stabat Mater G. B. Pergolesiho v podání studentů pardubické konzervatoře za varhanního doprovodu MgA. Petra Hostinského. Na vystoupení

volně navázala vernisáž děl místních umělců Filipa Hortenského a Romana Morcinka a poté se program přesunul na farní zahradu, kde bylo možné vyslechnout Pohádku s dlouhým krkem divadla Příběhy měsíční duhy. Na tu už, opět v kostele, navázala poslední fáze programu uvedená Mirkou Sablíkovou a jejím Slamem o naději. Následovala krátká promluva Hany Ducho a plným kostelem očekávaný koncert pardubické folkové skupiny MARIEN a Víti Troníčka.

Událost byla uzavřena meditativními písněmi z francouzského kláštera v Taizé. Zpěvy posloužily jako závěrečné ztišení nejen zbývajících účastníků, ale také organizátorů. V roce 2026 připadá termín Noci kostelů na 29. května. Těšíme se na vás!

Pokud byste si chtěli poslechnout skladby skupiny MARIEN, můžete např. prostřednictvím QR kódu.

David Jun

Víkend otevřených zahrad

je celostátní akce, při níž jsou zpřístupněny soukromé, zámecké, klášterní a jiné běžně nepřístupné zahrady. A protože máme pěknou, trochu ukrytou, farní zahradu uprostřed města, rozhodli jsme se pozvat širokou veřejnost k prohlídce. V sobotu 7. června si k nám našlo cestu nečekaně hodně návštěvníků. Celý den se nesl v duchu přátelských rozhovorů o historii zahrady a sborových budov.

Hosté přijeli od Žamberku, Hlinska, ale také se zastavil mladý běžec, který si všiml plakátku na chodníku. A potěšil nás mladík, bydlící v posledním patře protějšího paneláku: „*tolik let jsem na tu zahradu koukal z výšky, sledoval její proměnu, ale nikdy tu nebyl...*“ Vážíme si našich sborových prostor a jsme rádi, když jsou hojně využívány.

Lída Nečasová

Tábor 2025

Ve druhé polovině července proběhl, či spíše profrčel, letní dětský tábor. Tento rok jsme se utábořili na Vysočině u obce Telecí. Na skautskou základnu dorazily dva tucty dětí a několik vedoucích. Naším domovem se na několik dní stalo tábořiště, ke kterému kromě stanů s podsadou náležela i dvoupatrová zděná budova, fotbalové hřiště nebo třeba jezírko.

Tématem tábora byl životní příběh proroka Eliáše se všemi jeho brilantními vzestupy, ale i pády. Každý den jsme si poslechl jeden příběh, na jehož motivy jsme si pak mohli zahrát několik tematických her. Herní program zahrnoval hry všeho druhu. Občas jsme museli běhat, tu a tam tvořit, někdy spolupracovat a čas od času i všechno dohromady. Tradičně nechyběl ani celodenní výlet. Po celou dobu tábora nám bylo navíc dopřáno hezké počasí.

Během tábora probíhala rovněž celotáborová hra, ve které děti soutěžily ve čtyřech týmech. Navzdory někdy nelítošným bojům se ale musí ocenit týmová spolupráce i sportovní chování všech členů.

Za hladký průběh tábora patří díky Hance Ducho za skvělý duchovní program, kuchařskému týmu za nápaditý, a především vynikající jídelníček, Radku Rejškovi za technickou pomoc, našim zdravotnicím za obětavé nasazení a také vedoucím za herní program. Velký dík patří hlavnímu vedoucímu Petru Kavičkovi za výbornou organizaci celé akce.

Martin Kavička

Letos v Chotěboři

Již 45. ročník pobytu pro seniory v Evangelickém středisku v Chotěboři, který pořádá chrudimský seniorát, se uskutečnil poslední týden v srpnu od soboty 23. do soboty 30. srpna 2025. Sjelo se nás tentokrát 53 účastníků ze všech konců republiky, od Vsetína po Ústí nad Labem. Někteří z nás přijíždějí každoročně již mnoho let, někteří přijeli poprvé. Při sobotním večeru, kdy jsme se vzájemně představovali, jsme se dozvěděli mnoho zajímavého o životě sborů, ve kterých účastníci žijí. Vedení se ujala opět Daniela Ženatá, která zvládá organizaci pobytu s laskavostí a klidem. S bratrem Josefem Bodečkem ze Svitav připravují od jara programovou náplň pobytu.

Neděle začala bohoslužbami s večerí Páně, které vedl bratr farář Libor Chaloupka z Bučiny. Letos bylo tématem „putování“. Při ranních pobožnostech vykládal bratr farář vybrané kapitoly ze 4. knihy Mojžíšovy a večer nám přiblížil význam požehnání. Áronské požehnání nás provázelo každý den, ráno i večer: „Hospodin tě požehná a ochrání tě. Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv. Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“ (Nu 6,24-26).

V neděli odpoledne jsme se přesunuli autobusem do Polomu, kde jsme ve starobylém kostelíku sv. Kunhuty vyslechli krásný koncert duchovních písní v podání sopranistek Anny Dvořákové a Renaty Korečkové s doprovodem loutny faráře Jana Juna z Hradiště. Hudební vystoupení bylo prokládáno četbou básní a úvah Pavla Černého z Krucemburku.

V týdnu byl bohatý program – odpoledne většinou vycházky a výlety do okolí i po městě Cho-

těboři s odborným výkladem Mgr. Michala Kampa z Městského muzea. Při procházce městem nás dovedl i k památníku tragické smrti příznivců Mistra Jana Husa na Chotěbořsku. Při večerních programech jsme vyslechli zajímavé vyprávění Pavla Polnického Křesťan a esperanto. Jan Vondra ve svém pásmu „Co je pěkného na hřbitově“ promítal fotografie a seznámil nás s funerálním uměním několika významných českých sléváren v 18. a 19. století. Pavel Balu-

sek vyprávěl o Holandsku a Nina Baláčková – co dělat pro náš mozek, aby nám dlouho dobře sloužil. Mnoho nového jsme se dozvěděli při přednášce bratra faráře Jiřího Tenglera z Poličky – o dějinách Ukrajiny a tamních náboženských poměrech. Uprostřed týdne nás navštívil náš známý ekolog Mgr. Vlastimil Peřina, který nás potěšil filmem Chrudimka – ze života řeky, doplněným ještě dalším výkladem. Prohlásil, že Chrudimka je pro něho nejkrásnější řekou na světě. Všichni milujeme jeho vyprávění o přírodě.

Při našem pobytu funguje vždy vzácná symbióza mezi kuchyní a účastníky. V kuchyni se opět sešla výborná parta. Kuchařky se svými pomocnicemi a pomocníky připravují kvalitní domácí jídlo, vymýšlejí, co uvařit, aby to všem chutnalo, pečou výborné ovocné koláče, vánočky a jablka v županu... Obsluhují nás a donášejí nám talíře s jídlem ke stolu. Všichni z kuchyně se zapojují i do programu, připraví si vystoupení na závěrečný večer i tombolu.

Opět jsme prožili pěkný týden v oáze klidu, pohody a přátelství, vzájemného sdílení a rozhovorů o věcech vážných i nevážných. Rozjždíme se do svých domovů posílení na těle i na duchu, s myslí obohacenou o mnoho krásných zážitků. Děkujeme Pánu Bohu za tento dar a těšíme se na setkání opět za rok.

Hana Capoušková

(Původně psáno pro časopis Český bratr, 11/2025, roč. 101, str. 24-25.)

Staré knihy

V našem sboru se v průběhu let nashromáždilo několik starých Biblí, zpěvníků a katechismů svědčících o víře našich předků. V současnosti nejsou využívány. Po projednání nabídky uložit tyto tisky do muzejních institucí staršovstvo rozhodlo knihy takto darovat. Budou sloužit jako doklad minulosti, ukazovat, které knihy se četly, předávaly se z generace na generaci a dochovály se do dnešních dnů. Jako nové přírůstky si je do svých sbírek po dohodě rozdělí Východočeské muzeum v Pardubicích a Muzeum v přírodě Vysočina v Hlinsku.

Bára Kučerová

Neděle vděčnosti

V neděli 12. října 2025 jsme měli v našem kostele slavnostní bohoslužby s večeří Páně, při kterých si s vděčností připomínáme dary, které dostáváme od Pána Boha k našemu životu a také se chceme rozdělit s ostatními. Hana Benešová připravila a naaranžovala do košů před stůl Páně přinesené dary přírody – ovoce, zeleninu, obilné klásky, chléb i další potraviny do sbírky pro „Klokánek“. Darů se sešlo hodně – kromě potravin lidé donesli i zboží z drogerie, hygienické potřeby, prací a čistících prostředky apod. Několik naplněných banánovek hned v pondělí odvezly Hana Kočí s Lydií Nečasovou do Klokánku v Nerudově ulici.

Sestra farářka Hana Ducho kázala na text z 6. kapitoly Matoušova evangelia, na slova Pána Ježíše „Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co si budete oblékat... Hleďte především jeho království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno... Každý den má dost vlastního trápení.“ Toto slovo nás vede ke svobodě od obav o naše živobytí a je povzbuzením pro dobročinnost.

Po bohoslužbách jsme se sešli na faře k rozhovorům u kávy a čaje. Byli jsme rádi, že se vidíme i se sestrou Jaroslavou Herclíkovou, a s její dcerou Janou ze Znojma. Mohli jsme pohovořit i se sestrami Svobodovou a Šubrtovou z Holic, které bratr kurátor Milan Chyba dovezl na bohoslužby a odvezl zase zpět domů.

Hana Capoušková

Sjezd mládeže v Teplicích

Během prvního říjnového víkendu se konal každoroční celorepublikový sjezd evangelické mládeže, tentokrát pořádaný v Teplicích. Sjezdu se zúčastnilo několik pardubických mládežníků z řad mladší i starší mládeže.

Téma tohoto ročníku znělo „Bůh je lávka“, jež nám připomíná, že Boží láska neznamená kolem sebe stavět zdi, nýbrž budovat pomyslné lávky k lidem kolem nás.

Po celou dobu sjezdu byl zajištěn bohatý program. Proběhlo několik přednášek, navíc i diskuse zaměřená na vznik zpěvníku pro mládež Svítá, na níž nechybělo několik autorů písní tohoto zpěvníku. Program byl zpestřen také několika koncerty křesťanských kapel různých žánrů. Nelze opomenout bohatý doprovodný program, který tvořily všechny možné aktivity od seznamovacích her, přes workshopy, vyrábění až například po kurz historického šermu. Celý sjezd byl pak zakončen v neděli ráno společnými bohoslužbami, které byly vedeny několika faráři z různých sborů ze všech koutů republiky.

Martin Kavička

Výlet nedělní školy

Dne 19. 10. jsme jako učitelé nedělní školy uspořádali výlet do okolí Veselého Kopce pod názvem „Víra mezi bramborami“ zaměřený na zbožnost na českém venkově v minulosti. Vyšlo nám na neděli krásné počasí, a tak jsme se po bohoslužbách a společném obědě s chutí vypravili na Vysočinu. Někteří z nás se ještě zastavili doma pro obuv do terénu a jelo se. Společně jsme se vydali z parkoviště k židovskému hřbitovu ležícímu nedaleko Dřevíkova, kde bývala od 18. století židovská obec. Vyprávěli jsme si o dětech, které mohly bydlet v obci asi před 150 lety. Na Dřevíkově žily děti židovské, na Veselém Kopci zase katolíci a evangelíci. Naše hra šla po stopách jejich životů, pátrali jsme i po různých detailech. Po splnění všech úkolů skupina dětí i dospělých z našeho sboru nalezla zasloužený poklad – brambory, ovšem jen maličké, zato marcipánové. Díky milému prostředí a přívětivému podzimnímu počasí jsme si odpoledne užili a odjžděli domů s novými poznatky a dojmy.

Bára Kučerová

Vánoční zpívání

Protože se loňské Adventní zpívání osvědčilo, rozhodli jsme se tuto akci zopakovat i v roce 2025. Tentokrát jsme ji nazvali Vánoční zpívání, protože jsem se sešli až těsně před Vánocemi – 4. adventní neděli 21. prosince 2025 v 18 hodin v našem kostele ke společnému zpěvu vánočních písní z evangelického zpěvníku a zpěvníku Svitá. Během téměř dvou hodin jsme si zazpívali téměř třicet písní za doprovodu varhan, tří kytar, klavírov a letos nově také cajónu (perkusi

bedýnka), který dodal písničkám příjemný rytmus. Pro zahřátí a vytvoření předvánoční atmosféry byl připraven svařák a čaj, k zakousnutí pak sušenky od Barči Svobodové, které byly opět vynikající. Po skončení zpívání se nikomu moc nechtělo odcházet, tak jsme ještě zůstali v kostele při rozhovorech a dopíjení horkých nápojů. Děkujeme hudebníkům (H. Benešové, D. Junovi, J. Häuszlerovi, M. Janouchové, K. Srbové, P. Šilarovi a J. Queisnerovi) za hudební doprovod, Pavlu Queisnerovi za pomoc s přípravou a všem účastníkům za to, že společně vytvořili tuto milou předvánoční akci. Uvítáme vaše připomínky a nápady pro příští rok!

Káta a Ondra Srbovi

Zahradní slavnost

Na závěr školního roku, a zároveň na samém počátku léta, se tradičně setkáváme na „Zahradní slavnosti“. Všechny generace, známí i neznámí se scházejí v klidu zahrady uprostřed města. Nejprve nasloucháme slovům faráře Hany Ducho, společně zpíváme a pak následuje bohatý banket s grilováním. Ač by se mohlo zdát jako riskantní nechat pohoštění na tom, co kdo přinese, tak v tomto případě bývá více než dostatek všeho pro všechny. Včetně spousty rozhovorů, přátelských setkání i her, pro děti i dospělé.

Ladislav Beneš

Voda živá – Vánoce, když nám je smutno

Máme zažité, že Vánoce jsou časem radosti a přání „šťastné a veselé“. Ale ne každý je takto prožívá. Advent může být obdobím, kdy se naopak intenzivně ozývají naše bolesti – ze ztráty blízkého člověka, samoty, různých strachů. A proto jsme v neděli 14. prosince 2025 uspořádali v kostele setkání s názvem „Voda živá – Vánoce, když nám je smutno.“ Chtěli jsme vytvořit prostor pro ty, kteří se o Vánocích necítí dobře. Prostor otevřenosti a přijetí. Prostor, kde smutek má své místo. Kostel byl tématicky vyzdoben, zněla hudba i slova faráře. Během jedné z písní měli při-

chozí možnost zapálit svíčku a pustit jí po vodě. Ztišit se, zaposlouchat do hudby, u vody něco říct, vzpomínat, jen tak být. Tématem setkání byla voda. Voda, ze které žijeme, zavlažuje shůry. Voda, která obmývá, umožňuje znovu začít. Voda, v jejíchž hlubinách se můžeme i topit. Ale tam v hlubinách nemusíme být sami. „Když půjdeš přes vody, já budu s tebou.“ (Izaiáš 43,2). Děkujeme těm, kteří se zapojili do příprav a všem kdo měli odvahu na setkání přijít. Zveme i na setkání v příštím roce.

Tereza Šimová

Rozhovor s Hanou Ducho v pardubickém rozhlasu o „Vánocích, když nám je smutno“, můžete na mobilním telefonu poslouchat prostřednictvím QR kódu.

Zahrada

Za farou ve Sladkovského ulici najdeme krásnou zahradu. Tento prostor, ač se nachází v samém centru města, je oázou klidu a pohody. Děti mohou využít houpačku a klouzačku, hráči míčových her travnaté hřiště, a dospělí si mohou ugrilovat nějakou dobrotu. Tuto krásnou zahradu můžete využít i vy k oslavě narozenin, rodinnému setkání či pikniku v trávě. Budeme rádi, když bude zahrada využita i v letních měsících, během prázdnin. Strážce zahrady, rezatý kocour Dorián, a mnozí další čtyř až stonoží přátelé se na Vás těší!

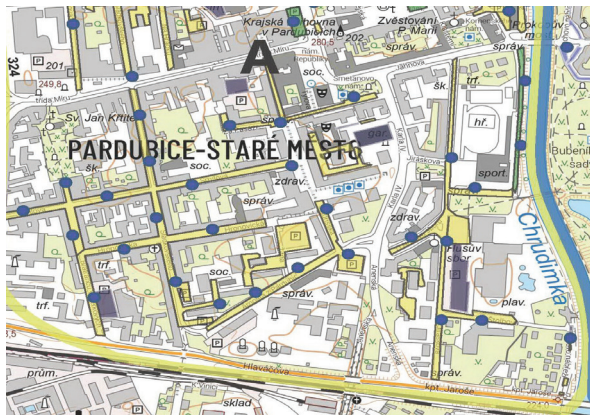
Lydie Nečasová

Dovoz na bohoslužby, parkování kolem kostela

Děkujeme všem, kteří nabízejí **službu dovozu autem na bohoslužby** či jiná sborová setkání v Pardubicích a v Horním Jelení.

Pokud byste měli zájem o dovoz na bohoslužby, zavolejte sborové asistentce Lydii Nečasové na číslo **602 468 436**.

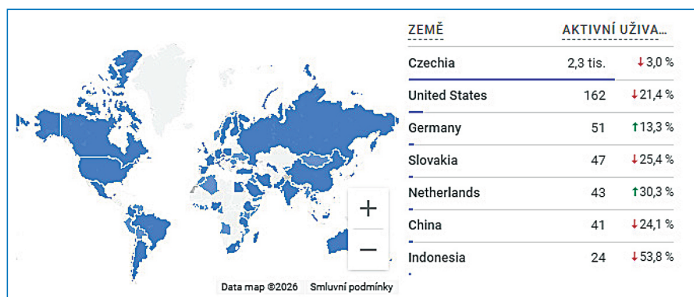
Pro pohyb po Pardubicích je možno využít i službu **Senior taxi, tel.: 603 200 500**.

V loňském roce došlo ke změně systému parkování v okolí kostela. V současné době je v neděli možné bezplatné parkování v ulici Sladkovského v části od Hronovické k ulici Arnošta z Pardubic, naopak v Hronovické ulici je již parkování zpoplatněno. Doporučujeme sledovat stránky Dopravního podniku města Pardubic.

Informace z IT oddělení

Přehled návštěv dle států

Evangelíci Pardubice	5,9 tis.	↓ 17,9 %
Stream bohoslužeb	2,2 tis.	↑ 2,3 %
Kalendář akcí	1,1 tis.	↓ 1,9 %
Kontakty	1 tis.	↓ 7,0 %
Ohlášky	833	↑ 2,2 %
Kázání	511	↓ 12,6 %
Kázání a články	457	↓ 2,8 %

Oproti předchozímu roku se zvýšil počet sledujících bohoslužby na YouTube o 14 % na 40, ale klesl počet návštěv našeho webu o 26 % na cca 3.000 v porovnání s předchozím rokem.

Facebookový profil „Evangelíci Pardubice“ znamenal nárůst sledujících na 472 (o 4 %).

Přehled dle stránek webu

Pokud by se našel někdo, kdo aktivně pracuje se sociálními sítěmi a chtěl by nám pomoci, budeme moc rádi.

Nově jsme přešli na profesionální službu rozesílání emailových zpráv přihlášeným uživatelům. Máme tak přehled o tom, kdo naše emaily čte, co je nejvíc zajímavá a zjednodušuje správu kontaktů (dle GDPR). K odběru je možné se přihlásit na oficiálních webových stránkách, stejně tak je možné se z odběru odhlásit odkazem na konci každého zaslaného emailu. S touto službou plánujeme pracovat i dál a využívat její široké možnosti.

Milo Ducho

Konverzace v angličtině

Chcete se domluvit s 1,5 miliardou lidí? Přijďte se to naučit...

Kam: na faru ČCE Sladkovského 638

Kdy: dvě středy v měsíci od 14 do 15 h

Co: konverzaci o aktuálních tématech ve společnosti a ve vašem životě

S kým: se skupinkou 3 – 9 lidí

Vhodná jazyková úroveň: mírně pokročilí až pokročilí

Jedeme nadšeně od roku 2014 a uvítáme nové spolužáky do našeho kurzu!

Více informací podá sestra Pavlína Pácalová

Poděkování

- Děkujeme Renatě Brtnické za kvalitní grafické práce na našich sborových pozvánkách, dopisech a plakátech.
- Děkujeme všem dárcům, kteří přispívají na provoz sboru finančně, i všem dobrovolníkům, kteří sboru věnují svůj volný čas.
- Děkujeme všem autorům příspěvků a fotografií ve Sborovém listě.
- Děkujeme všem dárcům za finanční příspěvky na vydání Sborového listu 2026, obzvláště:

ZEBRA

**MONTÁŽ ŽALUZÍÍ,
ROLET A SÍTÍ
PROTI HMYZU
DO OKEN I DVEŘÍ**

www.zebra.stineni.cz

Nabízíme široký sortiment stínící techniky pro váš interiér či exteriér. Provedeme odbornou montáž různých druhů žaluzií, rolet a sítí proti hmyzu. Instalovat můžeme i garnýže a tyče na záclony nebo markýzy na váš balkón či terasu.

Zdeněk Braborec, tel.: +420 608 338 080, info@zebra.stineni.cz

KRISTÝNA SOBOTKOVÁ
Finanční a realitní konzultant

SwissLife
Select

**Hypotéky a úvěry • Pojištění osob a majetku
Investice a zajištění penze • Reality**

Kancelář:

Bratřů Veverkových 2722, 53002 Pardubice
tel.: 773 248 161, e-mail: kristyna.sobotkova@sls.cz
www.kristynasobotkova.cz

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Přemýšlíte, co byste chtěli studovat vy nebo vaše děti či vnuci? Evangelická teologická fakulta UK nabízí mnoho možností. Jednak studium **Evangelické teologie** pro ty, kteří by se chtěli věnovat kazatelské práci v církvi, nebo pro ty, kteří si chtějí prohloubit své znalosti teologie, například pro presbytery.

Fakulta nabízí rovněž studium v programu **Sociální a pastorační práce**. Jde o velmi zajímavou oblast, kde se setkává odbornost sociálního pracovníka se znalostmi z teologické oblasti, využitelnými při pastoračním doprovázení. Během studia se hojně propojuje teoretická příprava s praxemi v zařízeních, jako jsou dětské domovy, věznice, nemocnice, hospice, stacionáře pro lidi s mentálním postižením, azylové domy, městské úřady, úřady práce nebo třeba místa pro práci s cizinci atp. Studium plně kvalifikuje k výkonu povolání sociálního pracovníka dle zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Nemalým bonusem je studium v Praze i velmi dobrá možnost studia v zahraničí.

Evangelická teologická fakulta nabízí zajímavé kurzy i v oblasti **Univerzity třetího věku**.

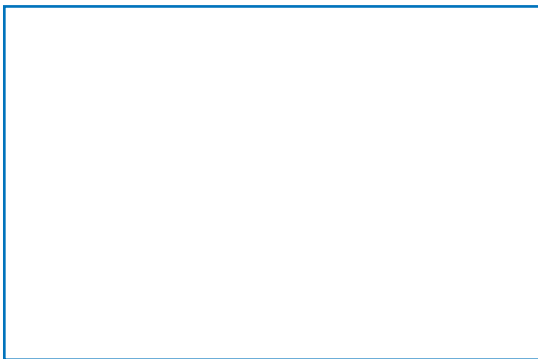
Přihlášky ke studiu lze podat do 31. 3. 2026.

Bližší informace najdete na www.etf.cuni.cz, případně je podá Ladislav Beneš.

Setkání, která plánujeme v roce 2026

22. 2.	První postní neděle, bohoslužby s večerí Páně
15. 3.	Výroční sborové shromáždění
2.-5. 4.	Pašijové a velikonoční shromáždění
24.-25. 4.	Víkendovka s mladší mládeží v Brně
24. 5.	Svatodušní neděle
29. 5.	Noc kostelů
18. 6.	Zahradní slavnost k zakončení školního roku
12.-19. 7.	Tábor na Maděře u Telecího
6. 9.	Rodinné bohoslužby k začátku školního roku
11. 10.	Neděle díkčinění
29. 11.	První neděle v adventu

Pravidelná shromáždění

- Neděle:** Bohoslužby v 9:00 v kostele, po nich káva a čaj na faře
- Úterý:** Starší generace, druhé úterý v měsíci ve 14:00 na faře
Odpolední biblická hodina, čtvrté úterý v měsíci ve 14:00 na faře
- Středa:** Maminky s dětmi v 10:00, lichá středa na faře
Staršovstvo, druhá středa v měsíci v 18:30 na faře
- Čtvrtek:** Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka v 15:00
Bohoslužby v domově pro seniory na Dubině v 15:30
Biblická hodina v 18:00 na faře (rovněž on-line)
- Pátek:** Réva – biblická hodina pro děti v 15:00 na faře
Sousedská mládež v 18:00 na faře nebo v Hradišti u Nasavrk

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Pardubicích
Sladkovského 638, 530 02 Pardubice, telefon: 602 468 436
e-mail: sbor@pardubicce.cz; web: <http://pardubicce.cz>

Bankovní spojení:

Číslo účtu: 2100910641 / 2010

IBAN: CZ88 2010 0000 0021 0091 0641

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Farářka Hana Ducho. Návštěvu je možné domluvit telefonicky na 737 681 009.

Sborová asistentka Lydie Nečasová je v kanceláři přítomna ve středu
a v pátek 8:00–11:00 hodin. Po domluvě k dispozici i mimo úřední hodiny.

Grafická úprava: Renata Brtnická, e-mail: grafika@renatabrtnicka.cz

Tisk: STUDIO PRESS s. r. o., třída Míru 92, 530 02 Pardubice, www.studiopress.cz

